

Cinema de personatges que es fan costat, de vida que uneix i separa

Blue Sun Palace, l'òpera prima de la novaiorquesa d'arrels xineses Constance Tsang, ens permet acompanyar serenament els seus personatges –immigrants xinesos a Queens–, en la quotidianitat i davant fets que els trasbalssen la vida. Ho fa mitjançant plans seqüències en què, a càmera quieta o basculant-la entre els protagonistes o movent-la suaument tot seguint-los, mostrant-nos-els en pla conjunt o pla mitjà curt, estem amb ells, mentre mengen, treballen, descansen, parlen... gairebé reclosos en els espais vitals pels que es mouen –cabines i racons de foscos salons de massatges, taula d'un restaurant o decantat d'un karaoke, petit apartament, amuntegat magatzem on es treballa... Són bàsicament tres: dues amigues – l'Amy i la Didí, massagistes en un establiment que anuncia que no s'hi fan serveis sexuals- i un home força madur que s'hi relaciona –en Cheung–.

Els títols de crèdit d'aquesta pel·lícula apareixen al cap d'una bona estona, transcorregut força metratge, després que els hem conegut tots tres –sobretot les noies–, amb els seus moments d'esbarjo o enfeinats, els seus diferents tarannàs i fins els somnis potser inassequibles que alguns atresoren... i quan un esdeveniment els du a un nou terreny. *Blue Sun Palace* passa a ser llavors una obra, sentida, sobre el dol. Un dol que uneix especialment l'Amy i en Cheung i alhora els separa. Es tenen l'un a l'altra i mútuament miren de superar-lo. La vida, el bagatge de cadascú tanmateix pesa i, en no renunciar-hi, acaben duent el film a un final poètic, no exempt alhora d'esperança i de dolorosa bellesa.

Constance Tsang, llicenciada a la Universitat de Columbia amb un màster en guió i direcció, que sap perfilar els seus personatges a vegades amb unes simples ratlles de diàleg, que no dubta a deixar fora de camp allò que podria distorsionar el to de la pel·lícula, que en crea el molt escaient ambient gairebé claus-

BLUE SUN PALACE

País: Estats Units, 2024

Direcció: Constance Tsang

Guió: Constance Tsang

Intèrprets: Wu Ke-xi, Lee Kang-sheng, Haipeng Xu

Gènere: Drama romàntic

Durada: 117 min

Idioma: mandarí

Subtítols: català

trofòbic, ens serveix a *Blue Sun Palace* una obra contemplativa que tanmateix no renuncia en absolut a la narrativa i que desemboca en uns excel·lents darrers trenta minuts.

En brevíssims moments, escassos i molt concrets, apareix una música extradiegètica, molt eloqüent, en el que és un dels plausibles exercicis de llibertat creativa de la cineasta, que igualment no s'està d'encaixar a la pel·lícula una única fosa en negre, magnífic separador del flux narratiu i dramàtic.

L'eixerida, viva, simpàtica Didi està interpretada per la guardonada i prometedora actriu de Hunan (la Xina), Xu Haipeng; la reservada, discreta, servicial (i bona cuinera) Amy la incorpora la guionista i actriu taiwanesa Wu Ke-Xi, mentre que en Lee Kang Sheng, l'actor fetitxe del gran autor Tsai Ming-liang, és en Cheung, l'home madur, que, refugiat a Nova York, és vist per Constance Tsang com el mascle, allunyat dels seus, delerós de dona que tanmateix pot reconèixer-se a si mateix com a capaç d'estimar: ai, l'últim pla de *Blue Sun Palace*!

La pel·lícula ha estat guardonada amb el Premi del Jurat de la Setmana de la Crítica de canes 2024.

Salvador Montalt

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona